

Sygn. I C 262/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 października 2015 r.

Sąd Okręgowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Maria Cichoń
Protokolant:	st. sekr. sądowy Beata Cichosz

po rozpoznaniu w dniu 27 października 2015 r. w Słupsku

na rozprawie

sprawy z powództwa F. L.

przeciwko K. N.

o nakazania sprostowania publikacji

1. oddała powództwo;
2. zasądza od powoda F. L. na rzecz pozwanego K. N. kwotę 360 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Na oryginale właściwy podpis.

Sygn. akt. IC 262/15

UZASADNIENIE

Powód F. N. w pozwie skierowanym m.i. przeciwko K. N., domagał się na podstawie art. 39 ustawy prawo prasowe, zobowiązania pozwanego jako redaktora naczelnego (...) / (...) do zamieszczenia na łamach (...) / (...) i na łamach portalu internetowego (...) (...) sprostowania następującej treści :

„ Niniejszym przedstawiam sprostowanie niezgodnej z rzeczywistym stanem rzeczy informacji zawartej w treści publikacji autorstwa A. G., zamieszczonej w dniu 25 października 2014 r. o godzinie 13:13 na łamach portalu internetowego (...) (...) w dniu 25.10.2014 roku zatytułowanej „Wójt wygrał sądową sprawę wyborczą”, wskazującej, iż F. L. obowiązany był do przeproszenia Wójta Gminy T. J. K. w związku z zamieszczonym wpisem na portalu społecznościowym F. w zakładce (...).

Prostując wskazaną błędną informację podaje, iż w rzeczywistości mocą postanowienia Sądu Okręgowego w S. – Wydział I Cywilny z dnia 25 października 2014 r., w sprawie sygn. akt (...) F. L. został zobowiązany za zamieszczenia jedynie sprostowania, co uczynił, w żadnym zaś wypadku rozstrzygnięcie sądu nie zawierało nakazu przeproszenia J. K., oddalając mocą pkt. II sentencji żądanie zawarte w tym zakresie”.

Pozwany K. N. w odpowiedzi na pozew, odnosząc się do żądania powoda w przedmiocie nakazania sprostowania publikacji materiału prasowego pt. „Wójt wygrał sądową sprawę wyborczą” wniósł o oddalenie powództwa, podnosząc iż powód nie wystosował do pozwanego jako redaktora naczelnego żądania publikacji sprostowania wskazanego materiału prasowego, a więc nie wyczerpał trybu polubownego z art. 31 a – 33 ustawy prawo prasowe, do czego był zobowiązany.

Sąd ustalił:

W dniu 23 października 2014 r. J. I. K. jako zarejestrowany kandydat na Wójta Gminy T. wystąpił do Sądu Okręgowego w S. z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie art.111 § 1 kodeksu wyborczego, domagając się nakazania F. L. :

a) zakazu rozpowszechniania niezgodnych z prawdą treści umieszczonych na portalu społecznościowym (...) na profilu o nazwie: (...) w zakładce (...), dotyczących rzekomych korupcyjnych i nielegalnych działań Wójta Gminy T., polegających na wplątaniu się w aferę z planami zagospodarowania przestrzennego pod przemysłowe wiatraki,

b) sprostowania w/w wpisu poprzez publikację na portalu społecznościowym (...) profil o nazwie (...), (...), dodatku lokalnym Dziennika (...) - D., dodatku lokalnym (...) następującej treści: „Nieprawdą jest, aby Wójt Gminy T., dopuścił się korupcyjnych i nielegalnych działań dotyczących planowania przestrzennego pod przemysłowe wiatraki. Twierdzenia te stanowią niczym me popartą insynuację. W szczególności nie była w tej sprawie prowadzona kontrola Najwyższej Izby Kontroli oraz Regionalnej Izby Obrachunkowej.”

c) przeproszenia wnioskodawcy, poprzez zamieszczenie na stronie portalu społecznościowego (...) oraz w lokalnej prasie przeprosin o następującej treści: „Ja, F. L., przepraszam Pana J. K. - Wójta Gminy T., za użycie na portalu społecznościowym (...) pod jego adresem nieprawdziwych i obraźliwych sformułowań oraz wyrażam z tego powodu żal”.

Sąd Okręgowy w S. postanowieniem z dnia 25 października 2014 r., sygn. akt (...) wydanym w trybie wyborczym nakazał F. L. (powodowi w niniejszej sprawie) sprostowania wpisu umieszczonego w dniu 12.10.2014 r. na portalu społecznościowym (...) na profilu o nazwie (...) w zakładce (...) poprzez publikację następującej treści:

„Nieprawdą jest, aby Wójt Gminy T. dopuścił się korupcyjnych i nielegalnych działań, czego dowodem jest sposób, w jaki wójt wplątał się w aferę z planami zagospodarowania przestrzennego pod przemysłowe wiatraki, potwierdzone wynikami kontroli NIK i stanowiskiem R. w tej sprawie” a pozostałym zakresie wniosek oddalił.

Dowód: postanowienie Sądu Okręgowego z dn. 25.10.2014 r., sygn. akt (...) – k.99 akt jak wyżej.

W dniu 25 października 2014 r. na stronie głównej portalu internetowego (...) ukazał się artykuł, którego autorem był A. G. zatytułowany „ Wójt T. wygrał sądową sprawę wyborczą”. W powyższym materiale prasowym znalazł się m.in. akapit następującej treści

„ - Sąd Okręgowy w S. uznał że Pan W. L. podał nieprawdę. Ma te treści sprostować na portalu społecznościowym i mnie przeprosić – mówi Wójt L. – K.”.

Dowód: wydruk powyższego materiału prasowego – k. 8 akt.

W dniu 10 listopada 2014 r. F. L., z upoważnienia którego działał M. G. wręczył osobiście A. G. w siedzibie (...) pismo w którym zażądał aby w wydaniu piątkowym zostały zamieszczone na pierwszej stronie (...)przeprosiny jego osoby następującej treści :

„A. G. oraz Redakcja (...)przeprasza Kandydata na Wójta Gminy T. F. L. za zamieszczenie treści niezgodnych z prawdą w treści publikacji „ Wójt T. wygrał sądową sprawę wyborczą” z dnia 25.10.2014 roku na portalu społecznościowym (...)na profilu o nazwie „T.- Wybory „ będącej następstwem braku zweryfikowania stanu faktycznego przez autora publikacji. Wskazujemy, że postanowienie Sądu Okręgowego w S. z dnia 25.10.2014 roku ograniczyło się jedynie

do nakazu sprostowania wpisu umieszczonego w dniu 12.10.2014 roku poprzez zamieszczenie informacji na portalu społecznościowym o nazwie

(...), której treść ustalił Sąd, natomiast pozostałe wnioski J.l.K. Sąd oddalił”.

Dowód : pismo z dnia 10 listopada 2014 r. skierowane do A. G. – k. 50 akt.

Sąd zważył :

Powództwo należało oddalić, z powodu nie wyczerpania przez powoda postępowania przewidzianego w art. 31 a ustawy prawo prasowe.

Przepis art. 39 ust. 1 ustawy prawo prasowe, stanowi jeżeli redaktor naczelny odmówił opublikowania sprostowania albo sprostowanie nie ukazało się w terminie określonym z art. 32 ust. 1 – 3, zainteresowany podmiot, o którym mowa w art. 31 a ust. 1 lub 2, może wytoczyć powództwo o opublikowanie sprostowania.

Natomiast przepis art. 31 a ust. 1 prawa prasowego, nakłada na redaktora naczelnego właściwego dziennika obowiązek opublikowania bezpłatnie rzeczowego i odnoszącego się do faktów sprostowania nieścisłej lub nieprawdziwej wiadomości zawartej w materiale prasowym, ale pod pewnymi warunkami. Warunki te zostały określone w ust. 3 – 7 wyżej powołanego przepisu. Jednym z istotnych warunków jest aby sprostowanie zostało złożone w formie pisemnej i zawierało treść sprostowania przez podpis wnioskodawcy, jego imię i nazwisko oraz adres do korespondencji:

W ocenie sądu, powód w niniejszej sprawie nie wykazał aby złożył w siedzibie redakcji (...), czy też wysłał do tej redakcji za pośrednictwem operatora pocztowego sprostowania odpowiadającego wymogom, o których jest mowa w art. 31 a ust. 3-7 prawa prasowego.

Z pewnością pismo, opatrzone datą 10 listopada 2014 r., a które powód złożył do akt, na rozprawie w dniu 27.10.2015 r., może zostać uznane za sprostowanie odpowiadające wymogom, o których jest mowa w wyżej powołanym przepisie. Po pierwsze, nie zawiera ono żądania sprostowania ani też tekstu sprostowania – w piśmie tym jest jedynie mowa o przeprosinach – i zawiera ono treść przeprosin, po drugie pismo tonie zostało podpisane przez powoda.

W sytuacji więc, kiedy powód nie wyczerpał trybu postępowania, określonego w art. 31 a tj. nie wystąpił do pozwanego K. N. jako redaktora naczelnego o zamieszczenie sprostowania, to nie może żądać aby Sąd zobowiązał pozwanego do zamieszczenia sprostowania, o którym jest mowa pozwie.

Sąd oddalił wniosek dowodowy powoda a dotyczący przesłuchania w charakterze świadków R. K., L. R., M. G., P. S. i K. S., zgłoszony w piśmie procesowym z dnia 25.08.2015 r. (k. 25 akt), gdyż świadkowie ci mieli zeznawać na okoliczność potwierdzenia skierowania przez powoda do pozwanego jako redaktora naczelnego (...) wniosku o sprostowanie publikacji autorstwa G. zamieszczonych na łamach (...). Z uwagi bowiem na konieczność zachowania formy pisemnej sprostowania, dowód z zeznań świadków na te okoliczność był niedopuszczalny. Obowiązkiem powoda było złożyć wniosek o sprostowanie wraz z treścią sprostowania na piśmie opatrzonym jego podpisem – czego powód nie wykazał.

Sąd oddalił wniosek powoda zgłoszony w piśmie z dnia 11.08.2015 r. o zawieszenie postępowania w niniejszej sprawie na podstawie art. 177 § 1 pkt. 1 kpc do czasu prawomocnego postępowania w sprawie (...).

W ocenie Sądu wynik postępowania w sprawie IC (...) a dotyczący roszczenia powoda o ochronę dóbr osobistych naruszonych przedmiotową publikacją prasową skierowanego przeciwko A. G., (...) sp. z o.o. w W., nie ma wpływu na wynik rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie. W obu tych prawach, Sąd bada inne okoliczności i przesłanki, w szczególności ewentualne korzystne rozstrzygnięcie na rzecz powoda w sprawie (...) – w żaden sposób nie mogłoby wpłynąć na rozstrzygnięcie sądu w niniejszej sprawie, a to z powodów o których Sąd wypowiedział się wyżej.

O kosztach procesu sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc, powód przegrał proces i jego obowiązkiem jest zwrócić pozwanemu koszty procesu, które w tej sprawie stanowią koszty zastępstwa procesowego.

Wysokość wynagrodzenia należnego pełnomocnikowi pozwanego sąd ustalił na podstawie § 11 ust. 1 pkt. 2 w zw. z § 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokatów (...) – tekst jedn. Dz. U. 2013 poz. 461.

Na oryginale właściwy podpis.